

המלטה החמישית היתה נתקפת אחרי כל המלטה בקדחת חלב. כשקיבלה טיפול מתאים על ידי הרופא היתה מתאוששת כעבור מספר ימים וממשיכה להניב, כאילו לא קרה דבר.

ככה דאי היו נמשכים הדברים עד יומה האחרון. אבל מזלה היה אחר. כשהמליטה בפעם השמינית, הוכרזה כאויב מספר א' של אוצר המדינה, ואם אויבות כאלו אי אפשר להשמיד, אבל הכרח לצמצם את מספרן; ועליה נפל הגורל. באותה שנה לא הובילו אותה שוב להזרעה וחיכו עד שתפסיק לחלוב, ואז — לשלוח לבית המטבחים. וכאילו להכעיס, בשנתה האחרונה היא התמידה יותר מבכל השנים. כבר באו הקונים כמה פעמים לקבל אותה ובכל פעם דוחים אותם. ביום אחד לא היה עוד מנוס, ובערב אחרי החליבה, במקום להוציאה לחצר לאיבוס מלא חציר ריחני, הובלה לחצר הביפר ונקשרה שם, לבל יבוא חס ושלום פירור מזון או טיפת מים לפיה. בבוקר, לפני השקילה, חלבתי אותה בפעם האחרונה, וכשהיא רעבה וצמאה עבר הכר על גדולתה.

עכשיו, לאחר שרבים מצאצאיה נמכרו לחלב ולבשר — בין עשרים הראש שהעדר שלי מונה היום — שנים-עשר ראש למשפחת צחורה משתייכים, ורק שמונה — לשלוש משפחות אחרות.

אפרים סגל

(הועתק מעלון כפר-יהושע, סיכומים)

ההסגר התחלפו עם אלה שהביאו מאמריקה. אבל התווית באזון עם המספר בן כמה ספרות העידה על מוצאה המיוחס של העגלה הזאת.

הפעם כבר היה ניסיון בידי העמדתה את העגלה הזאת במקום מיוחד. אגב — היא היתה לבנה עם כמה טלאים שחורים בצדעים. גם על מחלה עיניים קשה התגברנו על ידי טיפול מסור ומתמיד. כשהתחזקה וגדלה והוצאתי אותה לחצר הכללית, הפרות היו מציקות לה, עד שצמחו לה קרנים גדולות, כשני כידונים, ואז היא היתה משתלטת על האיבוס הכללי בחצר ואף פרה לא העיזה לגשת לאיבוס, עד שלא קשרו אותה.

כשמלאו לה שנתיים וכמה חודשים היא המליטה עגלה והניבה עשרים ליטר חלב ליממה. תנובה לא יוצאת מהכלל, אבל בהתמדה הגיעה קרוב לחמשת אלפים ליטר. אחרי זה — לפי אורחה של פרה זאת — אפשר היה לנהל את לוח השנה. היתה מתעברת בדיוקנות מפליאה. אחרי כל המלטה תנובתה היתה עולה. בהמלטות האחרונות עברה את ששת האלפים ליטר. למרות קומתה הננסית היתה ממליטה וולדות גדולים. עגל שלה (מסורס) בגיל שנה, שהתהלך בחצר עם הפרות, הגיע בגיל שנה לארבע מאות ק"ג במשקל. בבנותיה התבלטו שני קווים: חלקן נולדו עדינות, שבתנובתן עברו את אמן וחלקן — פרות גדולות, בשרניות, מעוטות תנובה. מה-

חומרים אנטיביוטיים בחלב

ניתן לגלות את נוכחותם של חומרים אנטיביוטיים בחלב פרה, לאחר שהפרה קיבלה טיפול בחומרים אלה נגד מאסטיטיס או נגד אילוחים אחרים, אם ע"י זריקה לתוך העטין, לתוך השריר או דרך הפה.

ד"ר ל. ס. הארולד, רופא ווטרינארי ממחלקת הפיקוח על מזונות ותרופות בוואשינגטון הביע את דעתו, כי הטיפול בחומרים האלה הכרחי הוא להגנת בריאותה של הפרה, אבל — לטובת בריאות העם — דרושים נתונים מפורטים יותר על אורך הזמן בו משתהים החומרים האנטיביוטיים בחלב הפרה לאחר הטיפול. בדיווח שבין שמסר ד"ר הארולד בכינוס השנתי ה-97 של האגודה הרפואית-הווטרינארית האמריקאית בדבר הניסויים שנערכו על ידי המחלקה לבדיקת מזונות ותרופות, הוא הודיע שהניסויים נעשו בשבעה תכשירים שונים, המכילים פניצילין, שהורקו לתוך שרירי הפרות.

כל פרה נחלבה פעמיים ביום, ואצל כל הפרות שקיבלו טיפול נתגלה פניצילין בתוך חלבן. ארבעה תכשירים מאלה שנבדקו נעלמו מהחלב לאחר 96 שעות אחרי הזרקתם, ואילו שלושת התכשירים הנותרים ניתן היה לגלותם עד לאחר 10-14 יום מהזריקה האחרונה.

ד"ר הארולד הודיע, כי אין מקום לדאגת הצרכנים בדבר תכולת פניצילין בחלב באם הבוקרים לא יוציאו השוקה את חלב הפרות שקיבלו טיפול למשך התקופה שתיקבע ע"י הרופא הווטרינארי.